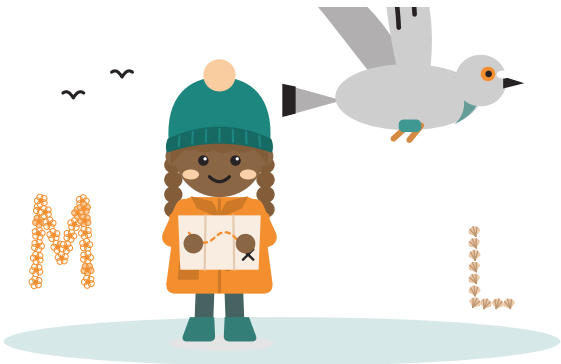
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Merel

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
M	M van Molen	8
E	E van Eiland	16
R	R van Rietland	24
E	E van Eikenbos	32
L	L van Laarzenpad	40
	De naam op de kaart	47
	Wie kwam je tegen?	52
	Een kaart om te kleuren	53
	Echt waar: postduiven	54
	Dier en plek	55
	Oorkonde	56
	Antwoorden	57

Een duif op de stoep

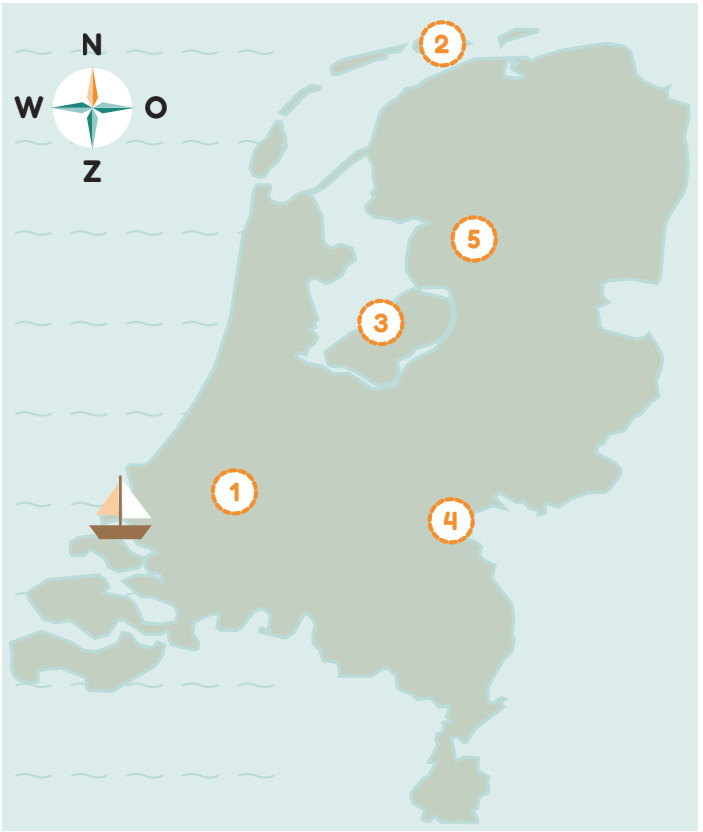

Het was een gewone ochtend. Merel tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Merel aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Merel. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Merel?’ Merel liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Merel zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van MEREL

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

M van Molen

Midden in de polder stond een molen. De grote wieken draaiden langzaam in de wind: woesj... woesj... woesj. ‘Een poldermolen,’ zei Pluim. ‘Vroeger pompten molens zoals deze het water uit de polder. Anders werd het hier een meer.’

De zon ging onder. De lucht werd oranje. Toen kwam er, zonder geluid, een witte vogel aan vliegen. Hij zweefde laag over het gras, als een spookje. ‘Een spook!’ piepte Pluim. ‘Een kerkuil,’ fluisterde Merel. ‘Geen spook, Pluim.’ ‘Natuurlijk niet,’ zei Pluim snel. ‘Dat wist ik heus wel.’

De kerkuil had een wit gezicht in de vorm van een hart. Hij vloog een rondje en luisterde. Toen dook hij in het gras en kwam weer omhoog. ‘Hij heeft iets gehoord,’ zei Pluim. ‘Een muisje, denk ik. Hij kan zó goed horen dat hij een muisje in het donker kan vinden.’ ‘Waar woont hij?’ vroeg Merel.

De kerkuil vloog naar de molen en verdween in een kleine opening hoog in de schuur ernaast. ‘Daar,’ zei Pluim. ‘Uilen wonen graag in schuren en torens. Soms hangt er een speciale uilenkast voor ze.’ ‘Welterusten, uil,’ fluisterde Merel. ‘Hij gaat net beginnen,’ zei Pluim. ‘Uilen zijn ’s nachts wakker.’

Echt waar!

De kerkuil

De kerkuil heeft een wit gezicht in de vorm van een hart. Hij hoort zo goed dat hij in het donker een muis kan vinden.

Zo groot	33 tot 39 centimeter
Eet graag	vooral muizen
Herken hem aan	een wit gezicht in de vorm van een hart

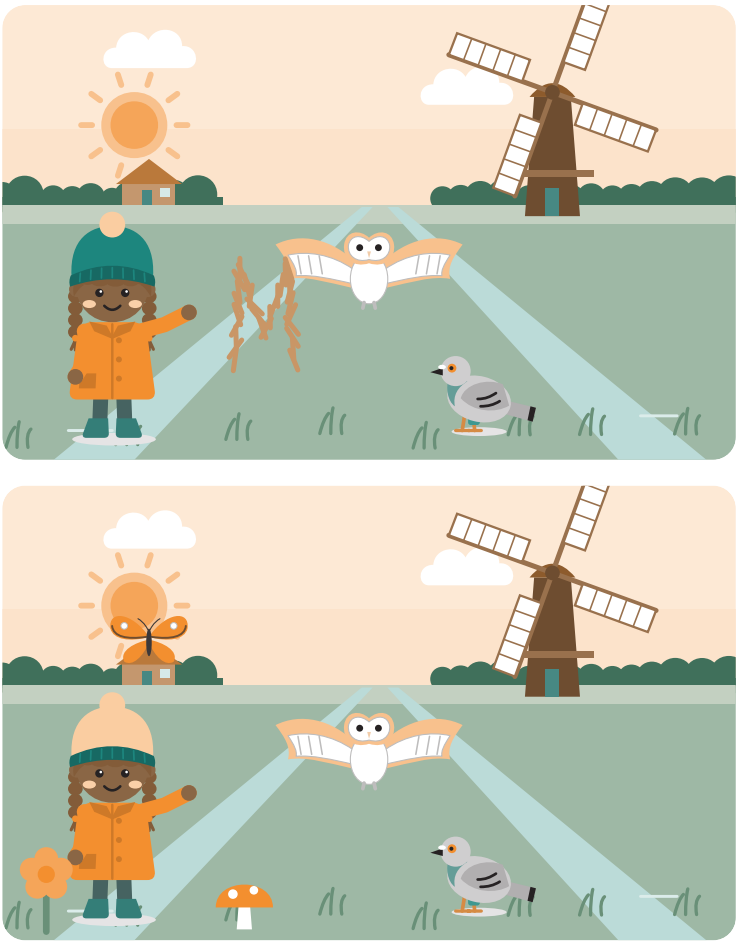
Tel mee!

Kijk naar het plaatje op de eerste bladzijde van dit avontuur. Hoeveel wieken heeft de molen?

Controleer je antwoord op p. 57.

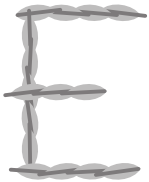
Vijf verschillen bij de molen

Deze twee plaatjes lijken precies op elkaar. Maar er zijn 5 dingen anders. Zie jij ze?

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

Schrijf de E

Bij het eiland vond Merel de E van veertjes. Schrijf hem nu zelf: eerst over de grijze letters, dan op de lege lijn.

E E E E E

e e e e e e

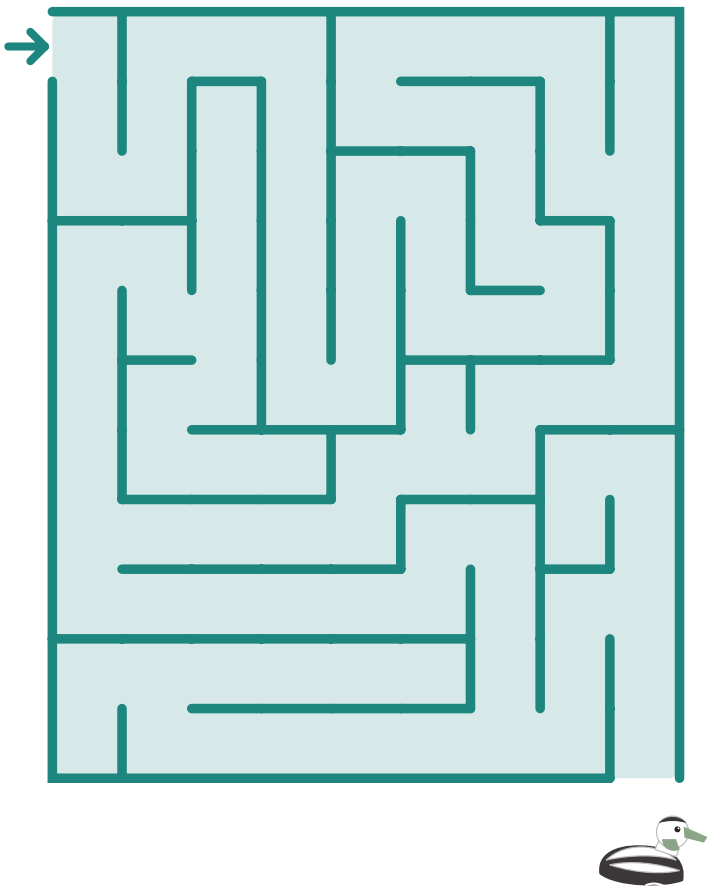
Eiland

Waar staat de E in jouw naam?

M	E	R	E	L

Doolhof

Trek met je vinger of een potlood een lijn van de groene pijl naar de eidereend. Er is maar één weg die klopt.

Controleer je antwoord op p. 58.